

Inuti hjärtan

Aldrig passerar väl dagen utan en uns av smärta
Jag har nu märkt att jag föddes med tre-tusen
redan brustna hjärtan

Aldrig har jag väl någonsin burit ett helt hjärta
ty det är endast saga för mig

Aldrig kan jag stoppa världen ifrån att hända, såra mig
men jag kan stoppa dig ifrån att fortsätta
din martyrdär du förtvinar och mördar
får mitt hjärta att försvinna ännu mer

Ty nu stänger jag dörren om mitt hus
om mitt hjärta klart så skört
den röda rosen vissnar och du bryr dig inte ens
men Nu skall jag Äntligen rädda mig själv
genom att lämna Dig bak i mitt förflutna
men någonstans finns du ju så klart kvar
De minnen jag har kvar av
trots att de sårar mig så
får mitt stygnfyllda hjärta att brista
om så endast en smula där hoppet ännu sipprar ut

men jag ska nog klara mig

Utan Dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten